Lietas arhīva Nr. A42-00974-25/13
ECLI:LV:ADRJRIT:2025:0328.A420097425.2.S

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Rīgā 2025. gada 28. martā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Silvija Kuškina,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par pieteicējam labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs Bangladešas Tautas Republikas (turpmāk – Bangladeša) pilsonis /Persona A/ 2024. gada 21. maijā iesniedza iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijā. Iesniegumā norādīts, ka pieteicējs lūdzot patvērumu, jo Bangladešā esot daudz problēmu. Sākotnējās intervijas laikā pieteicējs norādījis, ka pieprasa patvērumu reliģisku iemeslu dēļ, jo Bangladešā daudzi cilvēki esot agresīvi pret budistiem, kas ir pieteicēja reliģiskā piederība. Tiekot dedzināti tempļi un īstenoti uzbrukumi budistiem, tostarp, pieteicēja brālim. Papildus pieteicējs norādījis uz finansiālām problēmām, jo Bangladešā dzīvojot nabadzībā.

Personiskās intervijas laikā pieteicējs norādījis uz reliģisku konfliktu Bangladešā. Pieteicējs un viņa ģimenes pieder pie reliģiskās minoritātes Bangladešā, proti, pie budistiem. Pieteicējs esot mācījies, lai kļūtu par svēto, kas nav paticis musulmaņu ticības pārstāvjiem, tādēļ tie mēģinājuši piespiest pieteicēju pāriet islāma ticībā, piedāvājot par ticības maiņu naudu un pielietojot vardarbību. Pieteicējs par minētajām darbībām esot vērsies policijā, bet policija neesot rīkojusies. 2020. gadā ticis nogalināts pieteicēja tēvs un nodedzināta pieteicēja ģimenes māja, savukārt gadu vēlāk tika nodedzināts budistu templis. Pēc šiem notikumiem pieteicēja ģimene pārvākusies uz citu māju. Papildus pieteicējs norādījis uz zemes īpašuma konfliktu starp pieteicēja ģimeni un vietējiem ciema iedzīvotājiem, kuri pārņēmuši faktiskā valdījumā pieteicēja ģimenei piederošo zemi. Par minēto situāciju tika informēts ciema vecākais, kurš atteicies risināt strīdu. Pieteicējs norādījis, ka nevar atgriezties Bangladešā, jo viņa dzīvība tur ir apdraudēta un finansiālā situācija nav droša.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – pārvalde) 2024. gada 29. novembra lēmumu Nr. 1901/PLN/2024 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) patvēruma piešķiršana pieteicējam atteikta. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicēja patiesais izceļošanas iemesls ir ienākumu gūšana ārvalstīs, lai varētu uzturēt savu ģimeni. Uz to norāda pieteicēja plānotā un organizētā izceļošana no Bangladešas. Proti, pieteicējs /Datums E/ beigās ir pārtraucis savas mācības, bet 2022. gada septembrī, atrodot pārvadātāju un iegūstot naudu no pārdotā ģimenes īpašuma, izceļojis uz Apvienotajiem Arābu Emirātiem. Pieteicējs norādījis, ka arī no turienes izceļojis tieši ekonomisku apsvērumu dēļ.

[2.2] Pieteicējs nav norādījis, ka pēc ģimenes pārcelšanās uz citu ciemu 2022. gadā būtu saskāries ar jebkādām problēmām vai apdraudējumu.

[2.3] Pieteicēja sniegtajai informācijai par saņemtajiem draudiem reliģijas dēļ trūkst loģiska izskaidrojuma. Nav saprotams pieteicēja apgalvojums, kādēļ musulmaņu pārstāvji apdraud personīgi pieteicēja dzīvību, kā arī nav skaidrs, kādēļ pieteicējam par pāriešanu islāma ticībā vienlaikus tiktu piedāvāta nauda un īstenota vardarbība.

[2.4] Nav pamata uzskatīt, ka pieteicējam Bangladešā draudētu nāves soda piespriešana, spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme vai necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana.

[2.5] Pārvalde nesaskata šķēršļus tam, lai pieteicējs atgrieztos Bangladešā, ņemot vērā, ka ir jauns, vesels cilvēks darbspējīgā vecumā, kurš pārvalda vietējo valodu un kultūru.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam lēmumam, pieteicējs to pārsūdzēja tiesā, pieteikumā apsvērumus nenorādot.

[4] Rakstveida paskaidrojumos tiesai pārvalde norāda, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms. Pieteicējs nav pamatojis, kā izpaužas pārsūdzētā lēmuma nepareizība, kā arī bez iepriekšējā brīdinājuma divas reizes atstājis patvēruma meklētāju izmitināšanas centru, kas liecina par ļaunprātīgu patvēruma procedūras izmantošanu.

Motīvu daļa

[5] Sākotnēji izvērtējams, vai varētu būt pamats pieteicējam piešķirt bēgļa statusu.

Patvēruma likuma 37. panta pirmā daļa noteic, ka uz bēgļa statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais, kas, pamatoti baidoties no vajāšanas sakarā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem, atrodas ārpus valsts, kuras valstspiederīgais viņš ir, un nespēj vai šādu baiļu dēļ nevēlas pieņemt savas valstspiederības valsts aizsardzību. Savukārt atbilstoši Patvēruma likuma 38. panta pirmajai daļai par vajāšanu atzīstamas darbības, kas sava rakstura vai biežuma dēļ ir pietiekami smagas, lai radītu smagu cilvēka pamattiesību pārkāpumu, kā arī vairākas darbības, arī cilvēktiesību pārkāpumu kopums, kas ir pietiekami smags, lai ietekmētu indivīdu šā panta pirmās daļas 1. punktā minētajam veidam līdzīgā veidā.

Pieteicējs nav norādījis uz vajāšanu saistībā ar viņa rasi, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem. Pieteicējs norādījis uz viņa apdraudējumu reliģisku uzskatu dēļ, jo viņš pārstāv reliģisku minoritāti – budistus – un saskaras ar musulmaņu centieniem piespiest pieteicēju pieņemt islāmu. Tādējādi pārvalde pamatoti pieteicēja argumentus pārbaudījusi saistībā ar iespējamu vajāšanu reliģisko uzskatu dēļ.

[6] Lai konstatētu pamatu bēgļa statusa piešķiršanai vajāšanas reliģisku uzskatu dēļ, būtu jākonstatē cēloņsakarība starp pieteicēja reliģiskajiem uzskatiem un vajāšanas darbībām.

Turklāt, lai atzītu, ka personai ir tiesības uz bēgļa statusu, nepietiek, ka persona apgalvo, ka viņa baidās no vajāšanas. Šādām bailēm ir jābūt objektīvi pamatotām. Novērtējot, vai bailes ir objektīvi pamatotas, ir jāanalizē situācija valstī, no kuras persona bēg, kā arī jāvērtē pieteicēja sniegto paskaidrojumu ticamība (*ANO Augstā komisāra bēgļu jautājumos rokasgrāmatas „Bēgļa statusa piešķiršanas procedūra un kritēriji" 38., 42. punkts, pieejama šeit*).

Atbilstoši Eiropas Savienības Patvēruma aģentūras (*European Union Agency for Asylum (turpmāk – EUAA)*) izdotajam pētījumam „Pierādījumu un uzticamības novērtējums kopējās Eiropas patvēruma sistēmas kontekstā" (*pieejams: /Tīmekļvietne A/*) par patvēruma meklētāja stāsta uzticamības vērtējuma kritērijiem var būt: iekšējā un ārējā konsekvence, pietiekama detalizācijas pakāpe, ticamība (*minētā pētījuma 4.5. sadaļa*). Ar iekšējo konsekvenci jāsaprot patvēruma meklētāja sniegto faktu kopējā saturiskā saskaņotība un vienotība. Ārējā konsekvence savukārt nozīmē patvēruma meklētāja stāstītā atbilstību vispārīgi zināmajai informācijai, tostarp izcelsmes valsts informācijai un citiem lietā esošajiem pierādījumiem. Izvērtējot stāsta iekšējo konsekvenci, tiesa ņem vērā visas neatbilstības un trūkumus, kuri ir konstatējami, izvērtējot pieteicēja rakstveida iesniegumos un intervijās norādītos faktus visās patvēruma pieteikuma izskatīšanās stadijās līdz pat gala lēmuma pieņemšanai patvēruma lietā. Galvenā uzmanība tiek pievērsta tam, cik lielā mērā patvēruma meklētāja stāstītais ir konsekvents,

jo patiesu būtisko notikumu atspoguļojumam tādam būtu jābūt. Pieteicēja pamatstāstam būtu jābūt konsekventam visās patvēruma procedūras stadijās. Ir saprātīgi pieņemt, ka, ņemot vērā kultūras atšķirības vai patvēruma meklētāja personības iezīmes, daži patvēruma meklētāja stāsta aspekti var palikt neskaidri, tomēr tiem nevajadzētu mazināt pamatstāsta kopējo ticamību. Tomēr, ir iespējama arī situācija, kad, izvērtējot dažādās patvēruma lietas izskatīšanas stadijās patvēruma meklētāja norādītos faktus, tiesai rodas pamats apšaubīt pieteicēja sniegto paskaidrojumu patiesumu (*pētījuma 4.5.1. sadaļa*).

[7] Iepazīstoties ar izcelsmes valsts informāciju, tiesa konstatē, ka Bangladešas Konstitūcijā ir ietverts sekulārisma un reliģijas brīvības princips, lai gan islāms ir valsts reliģija. Tomēr radikāliem islāmistiem ir sena vēsture, kas vērsta pret hinduistiem un budistiem. Valdība paziņoja par reliģiskās daudzveidības veicināšanu un „nulles tolerances" politiku pret jebkādu vardarbību pret reliģiskajām minoritātēm. 2022. gadā valdība apņēmās atjaunot 2300 hinduistu tempļus un 65 kristiešu baznīcas, uzbūvēt 564 mošejas un finansēt budistu klosterus. Tiek ziņots, ka valdības iestādes izvietoja tiesībaizsardzības iestādes, lai nodrošinātu drošību reliģisko svētku laikā un reliģiskās vietās. Savukārt saskaņā ar *Odhikara* (Bangladešas cilvēktiesību organizācija) apkopoto informāciju 2022. gadā uzbrukts reliģisko un etnisko minoritāšu grupu mājām, lūgšanu vietām un veikaliem dažādās valsts daļās, tās nodedzinot vai konfiscējot mājas un zemi. 2022. gadā tiesiskās palīdzības un cilvēktiesību organizācija *ASK* (*Ain o Salish Kendra*) reģistrēja 12 vardarbīgus incidentus, kas vērsti pret reliģisko minoritāti – hinduistiem. 2023. gadā šo uzbrukumu skaits palielinājās līdz 22 gadījumiem, no tiem 21 gadījumā uzbrukumu mērķis bija hinduisti, bet vienā gadījumā *Ahmadiyya* kopiena. Pēdējā gadījumā gāja bojā viens cilvēks, uzbrukts 103 mājām un aizdedzināti 29 biznesa centri. No 2024. gada janvāra līdz aprīlim *ASK* reģistrēja 21 incidentu, no kuriem 20 bija vērsti pret hinduistiem, bet viens – pret budistu kopienu. Šo uzbrukumu rezultātā gāja bojā viens cilvēks, aizdedzinātas mājas, uzņēmumi un reliģiskās vietas (*European Union Agency for Asylum: Bangladesh - Country Focus Country of Origin Information Report July 2024, 33., 84.-86.lpp., pieejams: /Tīmekļvietne B/).* Arī ANO Cilvēktiesību biroja ziņojumā par cilvēktiesību pārkāpumiem saistībā ar 2024. gada jūlijā un augustā notikušajiem protestiem Bangladešā ir norādīts uz vēršanos pret reliģiskajām minoritātēm, izceļot uzbrukumus tieši hinduisma un konkrēta islāma atzara pārstāvjiem un svētvietām (*United Nations Human Rights Office Fact-Finding Report Human Rights Violations and Abuses related to the Protests of July and August 2024 in Bangladesh, 55.-57. lapa, pieejams: /Tīmekļvietne C/*). Šāda pastiprināta vēršanās pret hinduisma un minētās islāma kopienas pārstāvjiem fiksētas arī cilvēktiesību organizācijas *Human Rights Watch* ikgadējā ziņojumā par 2024. gadu, kurā papildus norādīts, ka daudzi musulmaņi aizstāvējuši reliģiskās minoritātes un kritizējuši uzbrukumus (*Annual report on the human rights situation in 2024, pieejams: /Tīmekļvietne D/*).

[8] Pieteicējs, skaidrojot pret viņu vērstās vajāšanas izpausmes, norādījis uz vispārēju musulmaņu pārstāvju vēršanos pret budistiem (tempļa un māju dedzināšanu) un ar to saistīto tēva nogalināšanu un brāļa savainojumu, kā arī personīgu vēršanos pret pieteicēju, piedāvājot naudu un vēršot vardarbību pret pieteicēju, lai panāktu, ka pieteicējs pieņem islāmu. No pieteicēja paskaidrojumiem secināms, ka tēva nāve un brāļa savainojums ir sekas vispārējai vardarbībai, bet šie notikumi nav bijuši izceļošanas galvenais iemesls. Proti, pieteicējs norādījis, ka tēvs miris 2020. gadā un brālis cietis mājas ugunsgrēkā 2021. gadā, bet pieteicējs izceļojis no valsts 2023. gada septembrī. Lai gan personas lēmums izceļot no valsts var veidoties pakāpeniski, tik ievērojams laika periods starp šiem notikumiem liek kritiski vērtēt to saistību. Turklāt pieteicējs paskaidrojumos norādījis, ka nolēmis izceļot pēc personīgi piedzīvotās vardarbības 2022. gada janvārī. Līdz ar to tiesa kā centrālās iespējamās vajāšanas darbības vērtē tieši pret pieteicēju vērsto rīcību.

Apsverot pieteicēja paskaidrojumu atbilstību aplūkotajai izcelsmes valsts informācijai, tiesa secina, ka šī informācija kopumā apstiprina valstī valdošās reliģijas (islāma) radikālu pārstāvju vēršanos pret reliģiskajām minoritātēm, tostarp ēku dedzināšanas un fiziskus uzbrukumus. Tomēr uzbrukumi pārsvarā vērsti pret hinduistiem un pret budistiem un viņu svētvietām tie vērsti salīdzinoši reti. Vienlaikus Bangladeša, lai gan Konstitūcijā ir noteikusi islāmu kā tās galveno reliģiju, respektē arī citas reliģijas, valstiski atbalstot un finansējot arī citas reliģiskās kopienas un to svētvietas, kā arī nodrošinot drošību reliģiskajos pasākumos. Tiesas aplūkotā izcelsmes valsts informācija nesniedza ziņas par Bangladešā izplatītu islāma radikāļu praksi vardarbīgā veidā vērsties pret reliģiskajām minoritātēm nolūkā pievērst tos islāmam, tomēr šādu ziņu trūkums nevar izslēgt, ka šādas darbības ir iespējamas.

Savukārt, izvērtējot pieteicēja paskaidrojumu iekšējo konsekvenci, tiesa secina, ka tie neveido loģisku un patiesiem notikumiem raksturīgi detalizētu apstākļu izklāstu. No pieteicēja paskaidrojumiem neizriet iemesli, ar kuriem varētu tikt skaidrota vairākkārtēja personīga vēršanās pret pieteicēju nolūkā panākt pieteicēja konvertēšanos. Atbildot uz jautājumu, kādēļ vēršanās pret pieteicēju ir atšķirīga nekā pret citiem budistiem pieteicēja dzīvesvietas rajonā, pieteicējs nav norādījis uz kādu īpašu statusu savā reliģijā vai citādām īpašām personīgām iezīmēm, bet kā atšķirīgus apstākļus minējis vienīgi pastāvējušo vardarbību pret tēvu un brāli. Tiesa nesaskata, ka šāda vardarbība pati par sevi varētu pamatot pastiprinātu interesi tieši pieteicēju pievērst islāmam. Tiesa arī piekrīt pārvaldei, ka nav loģikas un konsekvences tajā, ka pieteicējam vienlaikus esot gan piedāvāta atlīdzība par pievēršanos islāmam, gan īstenota vardarbība par nekonvertēšanos. Šī nekonsekvence nav loģiski izskaidrojama arī ar, iespējams, dažādi noskaņotiem indivīdiem, jo nav ticams, ka atlīdzību par konvertēšanos būtu piedāvājusi atsevišķa privātpersona pēc savas iniciatīvas no saviem līdzekļiem (proti, maz ticams, ka nopietns atlīdzības piedāvājums par konvertēšanos tiktu izteikts ārpus kādas plašākas kopienā organizētas sistēmas un tādēļ varētu tik krasi atšķirties no citu šīs kopienas pārstāvju rīcības). Tādējādi pieteicēja paskaidrojumi par šādiem vienlaikus izteiktiem draudiem un piedāvājumiem (kā arī tādu atkārtošanās pieteicēja atgriešanās gadījumā) vērtējami kritiski un kopumā neliecina par darbībām, kas būtu pielīdzināmas vajāšanai.

Tāpat tiesa no pieteicēja paskaidrojumiem secina, ka pēc ģimenes dzīvesvietas maiņas pieteicējs vairs nav norādījis uz darbībām, kas būtu vērstas tieši pret viņu. Tas liecina par iepriekš piedzīvoto personisko konfliktu, ja tādi bijuši, ierobežoto raksturu un to, ka šādi konflikti nebija galvenais pieteicēja izceļošanas iemesls. Tiesa piekrīt pārvaldei, ka pieteicēja izceļošanas plānošana vismaz deviņus mēnešus, tās ietvaros pārdodot un ieķīlājot nekustamos īpašumus, lai iegūtu līdzekļus, un atrodot pārvadātāju, liecina par ilgstoši organizētu izceļošanu, nevis glābšanos no nopietna un patiesa apdraudējuma. Arī pieteicēja vēlākā izceļošana no Apvienotajiem Arābu Emirātiem, atsaucoties uz tur pastāvošiem neapmierinošiem nodarbinātības apstākļiem, apstiprina, ka pieteicēja mērķi ieceļot Eiropas Savienībā veidoja nevis drošības apdraudējums, bet, visticamāk, tieši finansiāli apsvērumi, kurus pieteicējs kā vienu no izceļošanas iemesliem konsekventi norādījis arī pats. Tomēr finansiāli apsvērumi vien nepamato starptautiskās aizsardzības nepieciešamību.

[9] Ievērojot minēto, nav konstatējams, ka pieteicējs būtu saskāries ar vajāšanu savas reliģiskās pārliecības dēļ, tādēļ pieteikums daļā par bēgļa statusa piešķiršanu ir noraidāms.

[10] Attiecīgi tālāk izvērtējams, vai pieteicēja individuālie apstākļi ir pamats alternatīvā statusa piešķiršanai.

Saskaņā ar Patvēruma likuma 40. panta pirmo daļu uz alternatīvo statusu var pretendēt trešās valsts valstspiederīgais vai bezvalstnieks, kuram nevar piešķirt bēgļa statusu saskaņā ar šā likuma 37. panta pirmo daļu un uz kuru neattiecas šā likuma 46. panta nosacījumi, ja ir pamats uzskatīt, ka viņš pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī varētu tikt pakļauts smagam kaitējumam un šā iemesla dēļ nespēj vai nevēlas pieņemt minētās valsts aizsardzību. Patvēruma likuma 41. pants paredz, ka smags kaitējums šā likuma izpratnē ir: 1) nāves soda piespriešana patvēruma meklētājam vai tā izpilde; 2) patvēruma meklētāja spīdzināšana, necilvēcīga vai pazemojoša attieksme pret viņu vai viņa necilvēcīga vai pazemojoša sodīšana; 3) smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāja dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā.

[11] Pieteicējs nav norādījis, ka Bangladešā viņam draudētu nāves soda piespriešana vai tā izpilde, kā arī kopumā pieteicējs nav norādījis uz jebkādu viņam izvirzītu apsūdzību. Tādēļ tiesa no pieteicēja paskaidrojumiem secina, ka nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs Bangladešā varētu saskarties ar nāves soda piespriešanu vai izpildi (Patvēruma likuma 41. panta 1. punkts), ne arī spīdzināšanu, necilvēcīgu vai pazemojošu sodīšanu Patvēruma likuma 41. panta 2. punkta izpratnē.

Tādējādi, nav konstatējams, ka pieteicējs pēc atgriešanās Bangladešā varētu tikt pakļauts nāves sodam, spīdzināšanai, necilvēcīgai vai pazemojošai attieksmei vai sodīšanai.

[12] Izvērtējot drošības situāciju pieteicēja izcelsmes valstī, no publiski pieejamās informācijas konstatējams, ka 2024. gada vasarā notika studentu protesti, kas, protestu apspiešanā iesaistoties bruņotai armijai, kļuva vardarbīgi. Tomēr 2024. gada 6. augustā tika panākta vienošanās starp valsts prezidentu, studentu protestu pārstāvjiem, militāro spēku vadītājiem un sabiedrības pārstāvjiem par pagaidu valdības izveidošanu ar opozīcijas

pārstāvi Nobela prēmijas laureātu Janusu Muhammadu vadībā. 2024. gada 8. augustā tika izveidota pagaidu administrācija Muhameda Junusa vadībā, kura augusta izskaņā ir ziņojusi par policijas iecirkņu darbības atjaunošanu valstī (/Tīmekļvietne E/, /Tīmekļvietne F/, /Tīmekļvietne G/, /Tīmekļvietne H/, /Tīmekļvietne I/). Tādējādi jau 2024. gada augustā tika veiktas darbības, lai samazinātu protestu dēļ uzliesmojušo vardarbību, un nav pamata uzskatīt, ka valstī pastāvētu augsti iekšēja bruņota konflikta riski. Šobrīd nav aktuālu ziņu par citiem notiekošiem starptautiskiem vai iekšējiem bruņotiem konfliktiem Bangladešā Patvēruma likuma 41. panta 3. punkta izpratnē.

Pārvalde pamatoti norāda, ka citu valstu dienesti aicina nedoties uz Čitigangas kalnu rajoniem (*/Tīmekļvietne J/*, */Tīmekļvietne K/*), bet pieteicēja līdzšinējā dzīvesvieta *Cox`s Bazar* atrodas tālu no šiem rajoniem, tādēļ brīdinājumi neskar pieteicēja dzīvesvietu.

[13] Arī aplūkojot pieteicēja individuālos apstākļus iespējamu drošības risku kontekstā tiesa nesaskata, ka tie būtu lielāki kā citiem Bangladešas un pieteicēja līdzšinējās dzīvesvietas *Cox`s Bazar* apkaimes iedzīvotājiem. Pieteicējs ir darbspējīgā vecumā, ar darba pieredzi (Apvienotajos Arābu Emirātos), vidējo izglītību, ir dzīvojis savā izcelsmes valstī un zina tradīcijas un valodu, kā arī tur joprojām dzīvo pieteicēja ģimenes locekļi. Tādēļ tiesa nesaskata tādus atgriešanās riskus, kas varētu novest pie smaga kaitējuma.

[14] Šādos apstākļos nav pamata pieteicējam piešķirt arī alternatīvo statusu, tādēļ pieteikums ir noraidāms arī šajā daļā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.–251. pantu un Patvēruma likuma 49. panta otro un sesto daļu, tiesa

nosprieda

noraidīt /Persona A/ (*/Persona A/*) pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese S. Kuškina